

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Андрощука Володимира Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII

м. Київ
5 квітня 2018 року
№ 20-1(II)/2018

Справа № 3-99/2018 (4555/17)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Шаптали Наталі Костянтинівни (секретар колегії) – головуючої,
Запорожця Михайла Петровича,
Мойсика Володимира Романовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Андрощука Володимира Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Мойсика В.Р. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

установила:

1. До Конституційного Суду України звернувся громадянин Андрощук В.Я. з клопотанням визнати таким, що не відповідає статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 58 Конституції України (є неконституційним), положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами (далі – Закон), за якою „пенсійне забезпечення державних службовців здійснюється відповідно до Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“.

Автор клопотання стверджує, що застосування в остаточному судовому рішенні в його справі оспорюваного положення Закону є звуженням соціальних гарантій на достатній рівень матеріального забезпечення у старості (за віком), які полягають у можливості перераховувати призначену пенсію, тому порушує його право на соціальний захист, гарантоване статтею 46 Основного Закону України.

Обґрунтовуючи твердження щодо неконституційності положення статті 90 Закону, Андрощук В.Я. зазначає, що право на перерахунок пенсії є безперечним і забезпечення цього права складає суть взятих на себе Державою зобов’язань, у зв’язку з чим має застосовуватись законодавство, що було чинним на момент виникнення спірних правовідносин. Момент виникнення спірних правовідносин у своїй справі Андрощук В.Я. пов’язує з датою оформлення пенсії державного службовця (13 вересня 2013 року), відтак застосування судом апеляційної інстанції оспорюваного положення Закону в остаточному судовому рішенні вважає „безпідставним та необґрунтованим“.

Автор клопотання зазначає, що Святошинський районний суд міста Києва постановою від 5 вересня 2016 року задовольнив його адміністративний позов до Правобережного об’єднаного управління Пенсійного фонду України в місті Києві щодо оскарження відмови в

перерахунку пенсії державного службовця у зв'язку з підвищенням заробітної плати працюючим державним службовцям на підставі Постанови Кабінету Міністрів України „Деякі питання оплати праці державних службовців у 2016 році“ від 6 квітня 2016 року № 292 зі змінами, зокрема зобов'язав це управління провести відповідний перерахунок пенсії позивача з 1 травня 2016 року.

Київський апеляційний адміністративний суд постановою від 8 листопада 2016 року скасував рішення суду першої інстанції, зазначивши, що системний аналіз статті 90 Закону та Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV зі змінами вказує на відсутність підстав для перерахунку пенсії державного службовця у зв'язку з підвищенням з 1 травня 2016 року заробітної плати працюючим державним службовцям.

Названа постанова суду апеляційної інстанції є остаточним судовим рішенням у справі Андрощука В.Я., оскільки за частиною десятою статті 183² Кодексу адміністративного судочинства України в редакції до внесення змін Законом України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (у редакції, що була чинною на момент розгляду судом апеляційної інстанції справи автора клопотання) у разі оскарження в апеляційному порядку постанови, прийнятої у скороченому провадженні, судові рішення апеляційної інстанції у такій справі є остаточним і оскарженню не підлягає.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77). Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу, звертаючись до Конституційного Суду України та стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих положень) Основному Закону України, повинен навести аргументи, які свідчили б про обґрунтованість змісту і вимог конституційної скарги.

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Андрощук В.Я. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності положення статті 90 Закону, а лише висловив незгоду з рішенням суду апеляційної інстанції і виклав своє розуміння добору правових норм, які стосуються права на перерахунок пенсії державного службовця, проте це не може бути підставою для відкриття конституційного провадження у справі.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Крім того, конституційна скарга не відповідає вимогам, передбаченим пунктами 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, з тієї причини, що Андрощук В.Я. не зазначив окремих відомостей про документи і матеріали, на які посилається, не надав усіх копій цих документів і матеріалів, а також не всі документи і матеріали, що додаються, вказав у відповідному переліку.

2.2. Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів свідчить про те, що Андрощук В.Я., звернувшись до Конституційного Суду

України з клопотанням про визнання неконституційним оспорюваного положення Закону, фактично оскаржує обґрунтованість рішення суду апеляційної інстанції у своїй справі, яке набрало законної сили, і намагається здійснити перевірку його законності. Однак Конституційний Суд України не наділений повноваженнями щодо перевірки законності та обґрунтованості прийнятих судами рішень і правильності застосування ними норм законодавства (стаття 150 Конституції України, стаття 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Таким чином, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку про очевидну необґрунтованість конституційної скарги.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 8, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою громадянина Андрощука Володимира Яковича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення статті 90 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII зі змінами на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень

Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі;
неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Першої колегії суддів Другого сенату Конституційного
Суду України є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Запорожець М.П. . . . . .

Мойсик В.Р. . . . . .

Шаптала Н.К. . . . . .